

VAKANÜVİST

119. SAYI

12 MART

18 MART

VAKANÜVİST

SAYI: 19

KONU: 12 MART

18 MART

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Taner ÖZDEMİR

EDİTÖR

Amine BAĞDAŞ

İLETİŞİM

Hüseyin Avni Ulaş Mah.
212.Sok. No:1 Yıldızkent
Palandöken/ERZURUM

DERGİMİZE KATKIDA BULUNAN ÖĞRENCİLERİMİZ

📖 Muhammet Emirhan Kızılkaya

📖 Yağmur Mert

📖 Zehra Ferah

📖 Şeymanur Dilekçi

📖 Şevin Güler

📖 Elif Tunç

*BASTIĞIN
YERLERİ
TOPRAK
DİYEREK
GEÇME TANI!*

Taner ÖZDEMİR

EDİTÖRDEN

19. sayımızı çıkardığımız Vakanüvist dergimizin bu ayki konusunu dini, vatanı ve milleti için gözünü kırpmadan düşmana karşı savaşan aziz Çanakkale şehitlerimiz ve bizlere bu şehitlerimizi asla unutmamamız gerektiğini her mısrasında hissettiren İstiklal Marşı'nın yazarı olan Mehmet Akif Ersoy olarak belirledik.

Bizlerin elbette ki saymakla bitiremeyeceğimiz kadar çok kahramanımız var lakin ne yazık ki çok azının ismini biliyoruz. Bu ayki Vakanüvist dergimiz vesilesiyle de adını bildiğimiz ve bilmediğimiz on binlerce kahrmanımızı rahmetle ve minnetle anıyoruz. Amacımız bizlere emanet edilen bu aziz vatanda tarih şuurunu asla yitirmeyen bir Asım'ın nesli olmayı başarabilmek...

قهرمان اور دوزمه

قورقما سونمز بو شفقلمده يوزن آن سنجاق
سونمه دن بور دملج اوستنده تونده ان صولج اوجاق
اوبنم ملتلك بيلد بيزدير بار لا باهي
اوبنمدر اوبنم ملتكمدر آنجاق

جهانما قربان اولاييم جهره كي اي نازلي هلال
قهرمان عرفمه بر كول نه بوسدت بو جلال
سط اولاز دكولن قانلرمز صوكره هلال
حقيدرم عفه جان ملتلك استقلال

بمه از ديز بدير صر باشادرم صر باشادرم
هانكي جيلغيمه بكاز غيبر اوره جفسمه شاندارم
كوكره مسه سيل كيمي بدم بدمي چيكنر آشادرم
بيرنارم طاغلي انايكلره صيغمام ح شارم

غربك آفاقيني صارنمه جليلك زهلي دبور
بنم ايمان طولو كوكرم كيمي سر صدم وار
اولوسون قورقما فصل بوبله بر ايماني بوغار
سدنيت دبديكلك نك ديشي قالمسه جهان اوار

آر قاداسه بور دمه آليا قلري اوغراتما صافيمه
سير ايت كوكره كي دوسون بو صياسر جه آفيمه
طوغا جقدر سكا دعد ايتديكي كونلر حقاك
كيم بيلير بللكه يارين بللكه ياريندنه يقيمه

با صديقلك يرلري طوبراي دبيرك كچه حني
دوشون آكندره كي بيقلر جه كفنسر ياناني
سن شهيد او غلبيلك انجيمه باز بقدر آناكي
ويرمه دنبارلي آلسكده بو جنت وطني

كيم بو جنت وطنك اوغرينه اولاز كه فدا
شهيد ايتقير اهي طوبراغني صيفسه شهيد
جاني جاناني بونون وارمي آلسيه ده خدرا
ايتمه سيه نك وطنم دن بني دن ياده خدرا

روحك سندن آكهي شودر آنجاق اعلي
دكه سيه معبدك كوكنه ناك حرم الي
بوازانلر كه شهيد قلري دينك تملي
ابدي بور دملج اوستنده بنم ايتله ملي

اوزمان وجد ايله بيلك سجده ايدر وارسه ح شتم
هر جبرجيدن آكهي بوشانوب قانلي باشتم
فيتقير روح مجردي برون نعشم
اوزمان يوكله رك عرشه ده كر بللكه باشتم

دالغالان سنده شفقلم كيمي اي شانلي هلال
اولون آرق دكولسه قانلر بك هيسي هلال
ابدر باشا يوق عرفمه يوق اضمحلال
حقيدرم صر باشادرم باراغماق صريت
حقيدرم عفه جان ملتلك استقلال

محمد عاكف

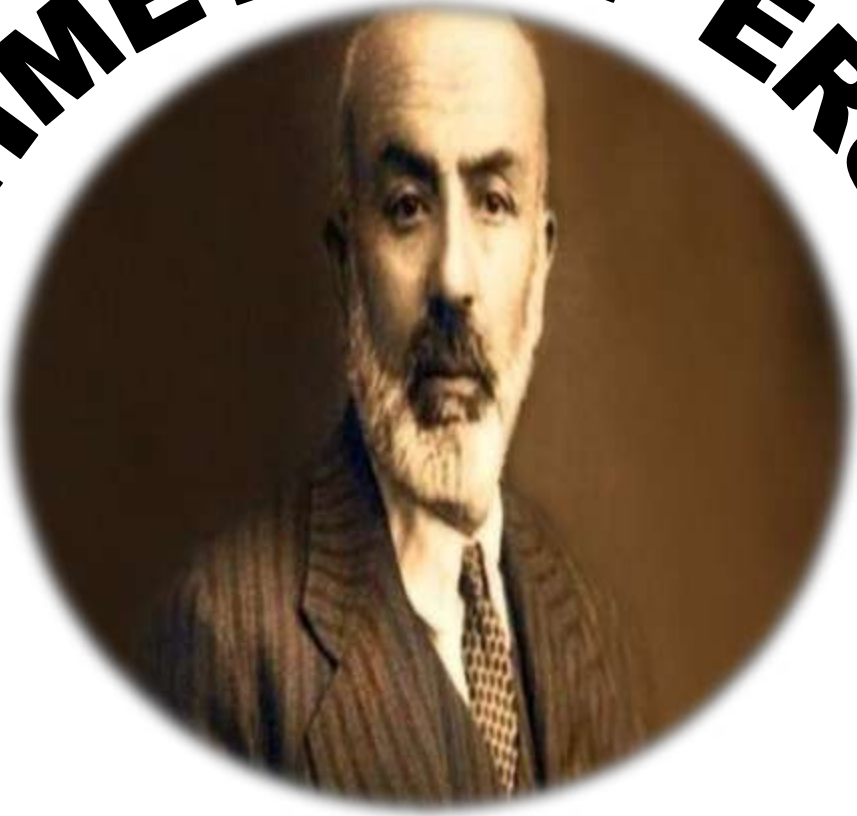

İÇİNDEKİLER

- MEHMET AKİF ERSOY
- SAVAŞ SANATI.....**1-5**
- NURETTİN TOPÇU VE EĞİTİMLE ARZULANAN
NESLİN ÖZELLİKLERİ.....**6-9**
- ÇANAKKALE'DE YAŞANMIŞ MUCİZEVİ
OLAYLAR.....**10-11**
- BİLGİ VE İNTERNET.....**12-13**
- HİROHİTO.....**14-17**
- BİRAZ DÜŞÜNELİM.....**18**
- HZ. PEYGAMBER DÖNEMİ EĞİTİM ANLAYIŞI..**19-23**

**TANER
ÖZDEMİR**

MEHMET AKİF ERSOY

20 Aralık 1873 yılında İstanbul Fatih semtinde dünyaya gözlerini Mehmet Tahir ve Emine Cemile Hanım'ın Ragıf'ı olarak açan Mehmet Akif Ersoy, 27 Aralık 1936 yılında hayata veda ederken geride İstiklal Marşı ve Safahat adlı iki önemli eseri bırakmıştır. Tanzimat döneminin sonu, meşrutiyet döneminde başlangıcında çocukluk çağını yaşayan Akif için şiir vazgeçilmez bir unsurdur. Babası, Mehmet Tahir Efendi, Arnavut'un Şuşişe köyünden İstanbul'a gelmiş, Fatih Medresesinden dersler vermiş bilgili bir Türk-İslam âlimidir. Akif'in yetişmesinde ilk öğretmeni de yine babası olmuş ve ondan Arapça dersler almıştır.

Fatih'te Emir Buhari Mahalle Mektebinde başlayan eğitim hayatını zorunlu olarak Baytar mektebinden mezuniyet ile sona erdirir. Akif'in gönlünde aslında Siyasal bilgiler fakültesini bitirmek vardır; fakat büyük Fatih yangını ve babasının ölümü onun bu arzunun gerçekleşmesini engeller. Osmanlı Devletinde baytar olarak çeşitli görevlere atanan Akif'in yolu Dar'ül Funun'e de düşer ve vatana hizmet öğretmenlik ile devan eder. Talat Paşa'nın vasıtasıyla tanıştığı İttihat ve Terakki Cemiyeti içerisinde yer alır ve Teşkilatı Mahsusa verdiği görevleri yerine getirir. Mehmet Akif'in batı medeniyetini tanımasında Almanya'da bulunduğu yıllarda edindiği tecrübeler etkili olur ve ardından Ortadoğu'ya gönderilir.

İki medeniyeti de yakından görmesi ait olduğu toplumun neden geri kaldığı konusunda Akif'i yönlendirir ve fikirlerinin olgunlaşmasına neden olur. II. Meşrutiyet dönemine rastlayan bu yıllar Mehmet Akif Ersoy'un dönemin hükümdarı II. Abdülhamit'i eleştirmesine neden olur.

Ragıf ismine zorlanan yakınlarının Akif adını verdikleri Mehmet yazdığı Çanakkale şiiri, Türk milletine armağan ettiği İstiklal Marşı ve şiirleri topladığı SAFAHAT adlı kitabıyla çoktan milletin gönlünde kendisine yer edinmiştir. Mehmet Akif Ersoy, İstanbul'daki hükümeti eleştirici yazılar yazması nedeniyle görevinden alınır. Vatan görevi her yer de yapılır ve vatan görevinden kaçınmaz düşüncesiyle hareket eden Akif'in yolu milli mücadele lideri Mustafa Kemal ve arkadaşlarını bulunduğu Ankara'ya düşer.

Aslında Mehmet Akif Ersoy'un İstanbul hükümeti tarafından azledilmesi Balıkesir Zagnos Paşa Camisinde verdiği hutbedendir. Milli mücadeleyi destekleyen konuşma, İstanbul'u rahatsız etmiş ve Akif görevinden alınmıştır. 24 Nisan 1920'de oğlu Emin ile Ankara'ya varan Akif'i yeni görevler bekliyordu ve hemen Konya, ardından da Kastamonu Nasrullah Camisinde halkı milli mücadeleye teşvik edici konuşmalar yapmıştır. Akif konuşur, halk çoşuyordu, düşman bunu fark ediyor ve milli mücadelenin önünü kesmeye çalışıyordu. Ulusun korkma nasıl böyle bir imanı boğar, medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar sözleri artık tüm Anadolu'da yankılanıyordu.

Mehmet Akif'in Mülkiye'de yarım bıraktığı siyasi macerası TBMM açılmasıyla yeniden başlıyor ve Burdur milletvekili olarak kaldığı yerden hayatına devam ediyordu. Aslında Akif yazmak ve şiirle hayata veda etmek istiyordu. Milli mücadele en şiddetli bir döneminde I. İnönü Savaşının kazanıldığı yıllarda Maarif Vekaleti tarafından bir İstiklal marşı yazma yarışması düzenlenmiş ve 724 şiir yarışmaya katılmıştı. Herkesin gönlünde Akif'in de bu yarışmaya katılması vardı; ama para ödülünü duyan Akif'in yazma hevesi sona ermişti. Dönemin Maarif Vekili Hamdullah Suphi Tanrıöver, Akif'in ikna edilmesi istiyor ve onun şiir yazmasını hem kendisine hem de yakınları telkin ediyordu.

Nihayetinde arkadaşı Hasan Basri Bey'inde ricası üzerine Akif şiiri yazmaya karar ve Tacettin Dergâhı da buna şahit olur. Günler süren hissiyatın sonunda şiir hazırdır ve alkış tufanı arasında 12 Mart 1921 yılında milli marş olarak kabul edilmiştir. O bu şiir benim değil; milletimindir diyecek kadar asıl ruhludur ve şiirin SAFAHAT'DA yeri yoktur diyecek kadar kadirşinastır. Bir daha yazar mısın diye soranlara ise rabbim bu millete bir daha istiklal marşı yazmayı nasip etmesin diye cevap vermiştir.

Mehmet Akif, 29 Ekim 1923 cumhuriyetin ilanıyla birlikte, yeni dönem de fikir ayrılığına düşer ve Abbas Hilmi Paşa'nın daveti üzerine 11 yıl kalacağı Mısır yolculuğu başlar. Mısır'da EL EZHER Üniversitesinde kürsü sahibi olan ve dersler veren Akif vatan hasretine dayanamaz ve ilerleyen hastalığına rağmen Türkiye'ye geri döner.

27 Aralık 1936 yılında İstanbul Beyoğlu'nda Mısır Apartmanında hayata veda ederken Mehmet Akif Ersoy, hem Türkiye Cumhuriyetin hem de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinin milli marşını bırakır ve mirası da tek bunlardır. Mehmet Akif Ersoy, vatan, millet, bayrak, ezan, İslam davasında asla vazgeçmemiş, ölümüne kadar inandığı değerleri savunmaktan geri durmamıştır. Onun için fikirlerinden, davandan vazgeçmek, hayattan vazgeçmek demektir ve Akif davasından hiçbir zaman vazgeçmemiştir. Onun için maddiyat geri plandadır ve İstiklal Marşını yazması nedeniyle aldığı ödülü Dar'ül Mesai denilen I. Dünya Savaşında askerler için giysi diken işyerine bağışlaması delildir. O için en büyük miras vatana yapılan hizmettir. Akif'i en iyi özetleyen ise hayata dair söylemleridir. İşte Akif bize ufuk açan, hedef gösteren çağlar ötesi sözlerden bazıları şunlardır.

“Sahipsiz vatanın batması haktır, sen sahip çıkarsan bu vatan batmayacaktır.”

“Bu ezanlar ki şahadetleri dinin temeli, ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli.”

“Zannetme ki ecdadın asırlarca uyudu, nereden bulacaktın o zaman eldeki yurdu!.”

“Bacımın örtüsü batmakta rezilin gözüne acırım tükürüğe billahi tükürsem yüzüne.”

“Ya rab, bu uğursuz gecenin yok mu sabahı?

Mahşerde mi biçarelerin, yoksa felahi?

“Atiyi karanlık görerek azmi bırakmak, alçak bir ölüm varsa, eminim, budur ancak. Tarih’i ‘tekerrür’ diye tarif ediyorlar; hiç ibret alınsaydı, tekerrür mü ederdi.”

“Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.”

“İnmemiştir kur’an, bunu hakkıyla bilin,ne mezarlıkta okunmak ne de fal bakmak için.”

“Bize çağ dışı diyorlar doğrudur; çağlar açtık, çağlar kapattık. Çağlar bizden geri.”

„Safa verdin, safa götür sultanına..
Sultanım ...

~ عبد الحميد ~

Yolumuza Isık Tutan Sözlör

**"Kul
namazı da terketti mi,
işte o zaman
küfürle arasında
hiçbir perde
kalmamış demektir."**

Hadis-i Şerif [Müslim, İman, 134]

**"Yarına bırakma!
Bakarsın, yarın olur da
Sen olmazsın..."**

H.z. Ali(r.â)

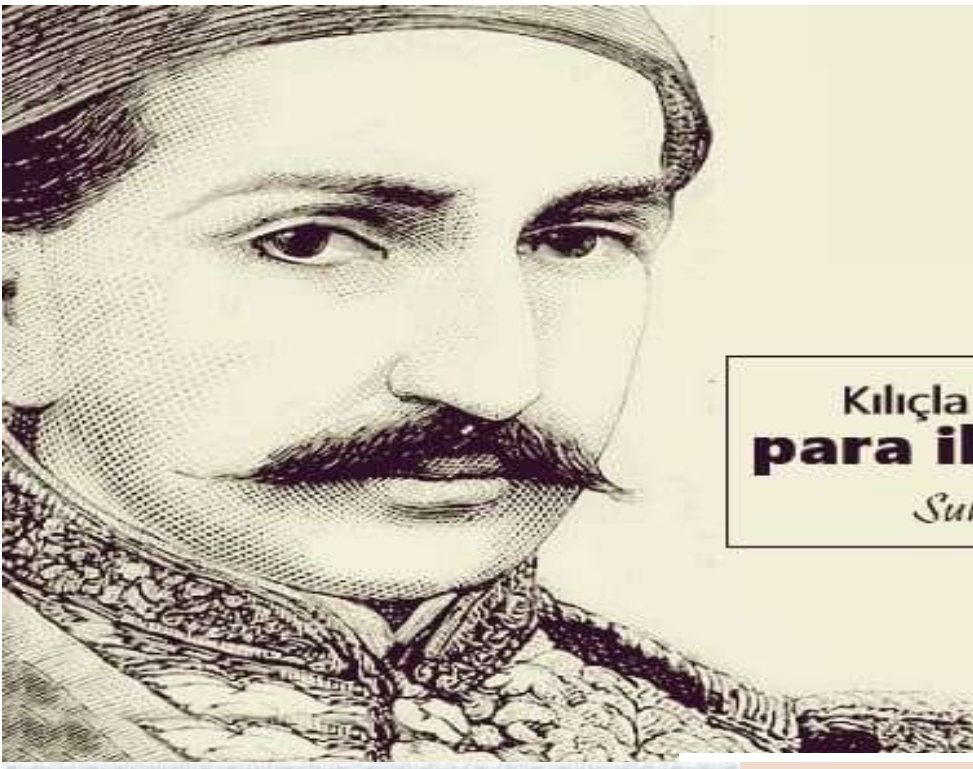
Cümleler doğrudur sen doğru isen,
Doğruluk bulunmaz sen eğri isen.

Yunus Emre

**Herkes sana
kabir kapısına kadar
arkadaşlık eder.**

Bediüzzaman Said Nursî

Kılıçla alınan vatan,
para ile satılmaz.
Sultan II. Abdülhamid

...ne kadar değersiz olursa olsun
toprak devletin temelidir;
hiç kimseye verilemez.

Mete Han

*Zannetme ki ecdadın
asırlarca uyudu,
nereden bulacaktın
o zaman eldeki yurdu!*

“

**VATAN SEVİGİSİ, ruhları
kurtaran en kuvvetli rüzgardır.**

”

— Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK —

SAVAŞ SANATI

Savaş Sanatı Sun Tzu (Sun Zi)'nin yazdığı, on üç bölümden oluşan tarihte bilinen ilk savaş ve strateji eseri olup savaşın temellerinden bahseden bir eserdir.

Sun Tzu hakkında bildiklerimiz tarih kayıtlarında bulunan bilgiler dışında oldukça kısıtlıdır. Doğum ve ölüm tarihi hakkında kesin bir bilgi yoktur, MÖ VI. Yüzyılda yaşadığı düşünülmektedir. Sun TzuWu Beyliği'ne gider ve dönemin beyi He Lu'nun tebaasına girer. Ölümünden sonra Savaş Sanatı'nın ünü gittikçe büyümüş ve büyümeye günümüzde de devam etmektedir. Savaş Sanatı içerisinde birçok önemli ilke ve öğütler vardır:

“Savaş bir ülkenin baş sorunu, ölüm kalım yeri, var olma ya da yok olma yoludur; muhasebesiz olmaz.”

Savaşın başlangıcından itibaren her şeyi hesaba katmak ve plansız savaşa girmemek gerekir.

“Savaşın getireceği zararı bilmeyenler savaşın getireceği yararı da bilemezler.”

Savaşa girerken bütün riskler düşünülmeli en ufak etken bile göz önünde bulundurulmalıdır. Savaşı uzatmak da ülke için iyi olmayacağından savaşı oldukça hızlı bir şekilde sona erdirmek esastır.

“Karşındakini ve kendini bilen hiçbir savaşta tehlikeye düşmez; karşındakini bilmeyen sadece kendini bilen bir kazanır, bir kaybeder; karşındakini de kendini de bilmeyen her savaşta mutlaka tehlikeye düşer.”

Savaştan önce düşmanın ordusu, konuşlanışı ve stoklarından haberdar olmak gerekir.

“Yenemeyen savunur, yenecek olan hücum eder. Yetersiz askerin varsa savun, fazlan varsa hücum et.”

Konuşlanış muharebenin iskeletidir, askerler konuşlanırken bazı önlemler alınmalıdır: Askerlerin birbiriyle iletişim halinde olmaları, baskınlara karşı savunulabilir veya baskın verebilmek de konuşlanış sayesinde olacaktır. Savaşta konuşlanış tıpkı su gibidir, suyun tek bir formu olmayacağı gibi askerlerin de konuşlanışı aynı olamaz. Mutlak galibiyet getirecek bir konuşlanış asla yoktur.

“Savaşın can alıcı noktası düşmana hareketlerimizi göstermemek, ne yapacağımızı anlamamasını sağlamaktır. Konuşlanışı belli etmemek en derindeki casusların bile bilgi edinmesine engel olur, [böylece] en bilge düşman bile plan yapamaz hale gelecektir.”

Savaşın kazanılması için güçlülük veya zayıflık belirten tüm faktörler saklanmalıdır. Eğer stratejiniz size başarı getirirse asla düşüncesizlik edip stratejiniz hakkında konuşmamanız ve aynı stratejiyi asla bir daha uygulamamanız gereklidir.

“Harekâtın zorluğu dolambaçlı olanı düze, dezavantajlı olanı avantaja çevirmektir.”

Askeri harekâtın riskleri büyüktür ani bir manevra savaşın gidişatını iyiye çevirebileceği gibi ikmal malzemelerini kaybetmenize de sebep olabilir. Düşmanın asla beklemediği bir koşul oluşturmak bile düşmanın şevkini kıracaktır.

“Akıllı komutan yaptığı planlarda avantaj ve dezavantajlarla birlikte her şeyi hesaba katmalıdır. Faydayı görmeli, görevini inançla yerine getirmeli, zararı fark edip ondan sıyrılmalıdır.”

Savaşta ufak birkaç değişken bile bin bir olasılığa mal olabilir.

“Düşman askerleri mızraklarına yaslanıyorsa aç kalmış demektir; kuyudan çektikleri suyu paylaşamıyorlarsa susamışlar demektir; fırsatı görmelerine rağmen saldırmıyorlarsa yorgundurlar; kamplarında kuşlar toplanmışsa orası boşaltılmış demektir; gece konakladıkları yerden bağrıışmalar geliyorsa korktuklarındandır; düşman ordusu içerisinde kargaşa varsa komutanı tanımıyorlar demektir; bayrak ve flamalar birbirlerine karışmışsa birliklerin kargaşa içinde olduklarını gösterir; atlarını tahulla besliyor ve hayvanlarını kesip yiyorlarsa, kap kacağı topluyorlarsa kesinlikle kamplarına geri dönmeyecekler ve ani bir taarruza geçeceklerdir.”

Marş, yürüyüş başladığından itibaren askerin moralini ve savaş şevkini düşürecek çatışmalardan kaçınılmalı ve tek seferde bitirilebileceği anlaşıldığı zaman saldırılmalıdır.

“Arazinin kolay geçileni, kolay girilip zor çıkılanı, dolambaçlısı, geçit vermeyeni, sarp ve uzak olanı vardır.”

Arazi seçimi yapılırken kendi birliklerini ve düşman birliklerini göz önünde bulundurmak gerekir. Eğer savaş kaçınılmazsa ve askerler korku içindeyse askerlerin kaçamayacağı bir arazi seçilmelidir. Bu sayede korkmuş askerler köşeye sıkıştırılmış bir hayvan misali ölümüne savaşacaklardır.

“Ateşle saldırmanın beş çeşidi vardır: Düşman birliklerine, iâşe ve malzemelerine, [taşımaya için kullanılan] at arabalarına, depolarına, ikmal yollarına.”

Hava koşulları gibi doğal etkenler dışında elle yaratılabilecek etkenler de vardır. Düşmanın kampını ateşe vermek, atlarının bağlarını çözmek, beklemedikleri anlarda saldırmak düşmanın moralini bozacaktır ama en önemli şey düşmanın yiyecek stoklarına saldırmaktır böylece aç kalan düşman askeri ne savaşabilir ne de kaçabilir.

“Bilge olmayanlar casus kullanamazlar, insancıl ve adil olmayanlar casuslardan faydalanamazlar, zeki olmayanlar casusların getirdikleri bilgilerden yararlanamazlar.”

Casus kullanabilme yeteneği savaşın sadece savaş alanında kalmadığını anlayabilenler tarafından sahip olunabilir. Casus kullanamayanlar ise bunu anlayamazlar.

“Akıllı hükümdar sağduyu, iyi bir hükümdar ise dikkatli olmalıdır, işte bu ülkeyi ve orduyu korumanın yoludur.”

Sun Tzu’nun var olmadığını savunanlar bile var ama söylemeden geçemeyeceğimiz bir husus var. Savaş Sanatı’nda geçen ilkeler tarihte, günümüzde ve gelecekte görülmüştür görülmektedir ve görülmeye de devam edecektir.

Sun Tzu der ki:

“En mükemmeli vüz savaşın vüzünü de kazanmak değildir. En

NURETTİN TOPÇU VE

EĞİTİMİLE ARZULANAN NESLİN ÖZELLİKLERİ

Cumhuriyet devri Türk düşüncesinin önemli, bereketli ve fikirleri itibariyle nadir mütefekkirlerinden biri olan ve aynı zamanda okulumuza da ismini veren rahmetli Nurettin Topçu aramızdan ayrılalı tam kırk üç sene oldu. Hayatı boyunca kendini sürekli düşünmeye adan Topçu; eğitim alanında da düşünmüş ve bu düşüncelerini “TÜRKİYENİN MAARİF DAVASI” isimli eserinde birleştirmiştir. Denilebilir ki, eğitim onun için sadece üzerine düşünülebilecek entelektüel bir uğraş alanı değil, Türkiye’nin geleceğini kuracak bir inşa eylemidir.

Büyük düşünür Nurettin Topçu, eğitimi; zihniyeti ve kimliği inşa eden ,kişide düşünme ve algılama biçimi oluşturan ,karakteri şekillendiren ,milli ve manevi değerleri kazandıran bir insan olma sanatı olarak görür ve bunu da “felsefesi olmayan milletin mektebi de olmaz “ şeklinde ifade eder. Ayrıca bunu tarif ederken de; “Bize bir insan mektebi lazım. Bir mektep ki ,bizi kendi ruhumuza kavuştursun ;her hareketimizin ahlaki değeri olduğunu tanıtsın ;hayaya hayran gönüller, insanlığı seven temiz yürekler yetiştirsın;her ferdimizi milletimizin tarihi içinde aratsın; vicdanlarımıza her an Allah’ın huzurunda yaşamayı öğretsin.” derken Topçu, Türkiye’nin Maarif Davasında, genel anlamda Türkiye’nin eğitim sorunları üzerinde yoğunlaşırken ‘eğitim’, ‘öğretmen’, ‘öğrenci’, ‘toplum’ gibi eğitimin temel konularını ele alır.

Bizler dinde ve dilde ,sanatta ve devlette büyük millet varlığımızın sönük bir hayal haline gelerek bize veda ettiği bir devrin yetimleriyiz.Onu yok olmaktan kurtaracak olan yine millet maarifidir.Kendimiz için yepyeni bir maarif sistemi kurarak işe başlamak zorundayız. Bu maarifin ilkokulundan üniversitesine kadar bütün basamaklarında bin yıllık millet iradesiyle bin dört yüz yıllık millet karakteri yaşatılırsa bizim olacaktır. Bugünkü mektebin dışında barınan yıkıcı kuvvetler onun kurucu gücünün kat kat üstündedirler. Gazete,radyo, çeşitli dernek çalışmaları ,kontROLSÜZ ve boğucu neşriyat ,sinema,Batının zehirli akımları ,fitne temeline dayanan lüksün ve tekniğin pençesine takılı sayısız ve sınırsız hırslar millet mektebi kurmaya ve bir millet maarifi yaşatmaya engeldirler.Millet ruhunun sevgisiyle aramızda bunlar pusurmuş,varlığımıza saldırıyorlar ve adım adım millet maarifini kendi emirleri altına alıyorlar .Bugünkü maarif kaba tekniğin peşinde ,Batının zehirli akımına kapılarını açmış,Yahudiliğin oltası bir demokrasi anlayışının kurbanı zavallı bir kurumdur.

Topçu yine beklenilen mektebi şöyle tasvir ediyor:”Bu mektepte edebiyat, tarih ve felsefe kültürü başta gelecek ve onun yetiştiricileri sadece bir memur değil, örnek insan olacaklardır.Din görevinin bile para ile yapıldığı bir düzenin tersine çevrilmesi lazım geliyor.Ancak böyle yepyeni bir anlayışın benimsenmesiyle Türk millet maarifini kurmak ve ruhlarımızda Rönesans açmak kabil olacaktır.”

Topçuya göre mektepsiz hayat uçurumlara doğru hamleli akış halinde başlar, yuvarlandığı uçurumların dibinde dağınık,gayesiz ve ölü unsurlar halinde parçalanıp kalır.Böyle bir cemiyette fertler ümitsiz,iradesiz ve iktidarsızdır.Topçu o günden bugüne bize bir bakış açısı oluştururken bizler günümüz dünyasına yani 21 yüzyıla bakacak olursak; eğitimde çok hızlı bir değişim ve dönüşümün olduğu, bilginin üretilmesi, kullanılması ve aktarılmasına yönelik her alanda (sosyal, siyasal, ekonomik vb.) değişmelerin yaşandığı bir dönem içerisindeyiz.

Bu dönemin özelliği, sosyal hayatımızdaki genel değişmelere temel olan eğitim alanında da birçok değişimleri zorunlu hale getirmesidir. Çünkü bilgi toplumuna ulaşmadaki süreçte bilgi tabanlı değişim hareketleri bireylerin eğitimden beklentilerini de değiştirmiştir

**Teknik, ilimlerin tatbiki demektir.
Ancak gayesi değil, sadece tatbikatı,
zira biliyorsunuz ki
ilmin gayesi hakikati tanıtmaktır.**

Nurettin TOPÇU
-Kültür ve Medeniyet

Bu yönüyle, bilgi toplumu ve küreselleşme sürecinde değişen değerler ve yeni eğitim paradigmasını oluşturmaktadır. Hızlı bir değişimin ve dönüşümün yaşandığı günümüzde toplumlar, sosyal, siyasal, kültürel, ekonomik vb. yönlerden çeşitli gelişmelere tanıklık etmektedirler. Eğitimin amacı ve okulların işleyişini yeniden tanımlamanın bir zorunluluk haline gelmesinin temelinde toplumsal yapıdaki “inanç, değer ve tekniklerin” değişmesi vardır. Bu değişimler yeni paradigmlar doğurmuştur.

Bunun için bugünkü eğitim sistemimizle biz nasıl bir insan yetiştirmek istiyoruz ve yaptığımız iş buna hizmet ediyor mu? sorusuna bizler cevap ararken Topçu’da “Eğitim nedir ve nasıl olmalıdır?” sorusuna sorar ve Türkiye’nin kültürel ve eğitimsel sorunlarına referansta bulunur. Bu açıdan bakıldığında Türkiye’nin Maarif Davası, bir zihin eleştirisi olarak görülebilir. Eleştiri, yalnız Osmanlı ilim ve kültür hayatı ile ilgili değil, aynı zamanda İslam kültürü ve medeniyeti ile de ilgilidir.

İslam kültürü, eleştiri yoksunluğu nedeniyle eski metinleri tekrarlayan, nakleden ezberci bir sisteme doğru düşüşe geçmiş, yaratıcı ve üretici tutumdan yoksun bir şekilde felsefenin anavatanı olan hür düşünceden de giderek uzaklaşmıştır. Bu durum beraberinde otoriteye bağlılığı esas kabul eden, ezberci ve nakilci bir sistem getirmiştir. Üretim yoktur, yorumlama yoktur, yalnız kuru bir tekrar vardır.

Günümüzde ise;bu sorunun cevabı günlük hedeflere sıkışmış durumdadır. Eğitim sistemimizde, görünürde çok sayıda demokratik değişiklik yapılıyor olmasına rağmen merkeziyetçi yapısını sürdürmekte ve Topçu’nun ifadesinde yer alan “milli mektep”e ise istenilen yakınlıkta bulunmaktadır. Bu yöndeki eksiklerimize rağmen bugünün Türkiye’sinde vesayet rejiminin kırılması, yerelleşme ve millileşmeye yönelik ciddi denilebilecek çalışmalar yapılmıştır.

Özellikle son dönemlerde bilgi toplumu, yeni temel teknolojilerin gelişimiyle bilgi sektörünün, bilgi üretiminin, bilgi sermayesinin ve nitelikli insan faktörünün önem kazandığı bir dönem olmuş, bunların teknik ve fiziki yapı bağlamındaki sorunları da büyük oranda çözülmüştür.

Bu nedenle; Nurettin Topçu'nun eğitim anlayışı çerçevesinde Mili Mektebimizi oluşturarak eğitimimizi yeniden düşündüğümüzde işin felsefesinden başlayarak Medeniyet tasavvurumuzu tüm kuramsal ve kurumsal alt yapısıyla ortaya koymamız gerekmektedir. Çünkü toplumun içindeki her bir dönüşüm eğitim sistemi ile başlar ve toplumların kendine özgü bir medeniyeti, bir felsefesi, bir kültürü vardır. Bunların dönüşümü ise eğitim sisteminin temelini teşkil eden mektepler vasıtasıyla olur.

ZEHRA FERAH

Sonuç olarak; Çocuklarımız ve insanlığın geleceği için, insanın yeniden insanca bir hayata kavuşabilmesi için nebevî rahmete, adalet ve hakikatin sesine kulak kesilmesine ihtiyacımız vardır. Bunların gerçekleştirileceği yer olan okullarımızın Nurettin Topçu'nun ısrarla üzerinde durduğu okullarımızın taklit olmayan, milli mektebe dönüştürülmesi gerekmektedir. Kültürümüzü benliğimizi, kültürel varoluşumuzu kendi özgün karakterlerimizden inşa edecek, hikmet ve felsefeyi hakim kılacak bir anlayış olacaktır. Bu mekteplerimiz çocuklarımızı tahayyüle ve tefekküre götürerek hayal ve fikri dünyalarını geliştirecektir. Dolayısıyla bu yüzyıla damgasını vuracak Türk gençliği sadece okumayı değil sorgulamayı ve düşünmeyi öğreneceklerdir.

D A M L A L A R

Âlem, üç şeyin mecmuundan ibarettir:
Varlık, düşünce ve hareket.

Bunların hepsini kendinde toplayan insan,
üç şeyin peşinde olmak için yaratılmıştır:
Hakikatin, hayrın ve güzelliğin.

NURETTİN TOPÇU
(1907 - 1975)

ÇANAKKALE'DE YAŞANMIŞ

MUCİZEVİ OLAYLAR

BULUTUN KORUMASI

Bir İngiliz Alayının bulutların içinde kayboluşu biçimindedir. Olay şu şekilde anlatılmaktadır;

” O gün Kraliyet Alayı taze kuvvetlerle bu saldırıda görev aldı. Sağ cenahta yer alan bu alay, daha az bir mukavemetle karşılaştığı için hızla ilerlemeye başlamıştı. Alay, Azmak Deresi’ nin kuru yatağını geçmiş, Kayacık Ağrılı mevkiinden Damakçı Bayırı’na doğru yürüyordu. Karşılarında küçük bir tepe vardı. Tepenin üzerinde garip, soluk renkte bir bulut durmaktaydı.alay, sol taraftaki Ağıl Dere’ ye inmeden tepeye doğru ilerledi ve bulutun içine girip kayboldular. Yâni alanda askerlerin Mestan Tepe’ den şaşkın bakışları arasında 7-8 değişik bulutla daha birleşerek Trakya istikametine doğru uçup gittiler. Orada bulunan 267 İngiliz askerinden hiçbirinin izine bir daha rastlanamamıştır.”

PEYGAMBER EFENDİMİZ O GÜN ORADAYDI

Yıl, 1928... Alim, arif ve zarif insanlardan biri, Alasonyalı Cemal Ögüt, hacca gider. Çanakkale Zaferi'nin üzerinden tam 13 yıl geçmiştir. Hocaefendi, Medine'de, birçok değerli zevat ile tanışma fırsatı bulur. İşte bu mübarek zatlardan biri de, Efendimiz'in türbedarıdır. Bu Hak dostu, aynı zamanda sadık bir Osmanlı dostudur. Osmanlı der, başka bir şey demez. Cemal Ögüt sormaktan kendini alamaz:

“–Niçin bu derece muhabbet.?”

Bu pir–i fani olmuş, nurlaşmış adam, hiç duraksamadan şu cevabı verir:

“–Osmanlı'yı, İslam namına sevmek için, bir hatıram bile bana yeter.”

Hocaefendi'nin ısrarı üzerine, eşsiz hatırayı şöyle açıklar:

“–1915 haccına, Hindistan ülemasından bir zat da gelmişti. Bu zat, derunî dünyası zengin bir Allah dostu idi. Hacdən sonra, Resulullah'ı ziyaret için, Medine'ye gelmişti. Hüznünü sorduğum, bir türlü gözünün yaşı geçmeyen o mübarek zat, gözyaşlarını daha da çoğaltarak şu cevabı verdi:

“–Bunca yıl sonra, nasip oldu, O Güzeller Güzeli'ni ziyarete geldim. Fakat müşahede ettim ki, Resulullah (sas) makamında değil. Yoksa, benim kalp gözüm mü körelmiş?.. Resulullah'ın varlığını neden hissedemiyorum? İşte, Medine'ye geldim geleli, bu düşüncelerle perişanım.”

Yaşlı türbedar, o gece rüyasında, Güzeller Güzeli'ni görür. Hindistanlı Alim'in anlattıklarını hatırlar. Allah'ın Resulü, onu merakta bırakmaz ve buyurur:

“–Evet, hissedilen doğrudur. Ben şimdi Medine'mde değilim. Çanakkale'deyim... Zor durumda olan asker evlatlarımı yalnız bırakmaya gönlüm razı olmadı. Şimdi onlara yardım ediyorum...”

BİLGİ VE İNTERNET

Bilgi ve internet iletişim teknolojileri hayatımızın büyük bir kısmında yer almaktadır. Bizim ülkemizde dahil olmak üzere birçok ülke tarafından büyük ilgi görüyor. Bunun başlıca sebebi sizlerinde tahmin edeceği üzere hayatı kolaylaştırmasıdır. Televizyon, tablet, telefon, fotoğraf makinesi, bilgisayar ve radyo gibi teknolojik aletleri bilgi ve internet iletişim teknolojilerine örnek olarak gösterebiliriz. Günlük yaşam, eğitim, sağlık, ulaşım, sanayi, kamu, ticaret ve güvenlik gibi hayatımızın birçok alanında bilgi ve internet iletişim teknolojilerinden faydalanıyoruz. İstedığımız bir konu hakkında hızlı bir şekilde çokça veri elde edebiliyor, güzel geçirdiğimiz bir anı ölümsüzleştirebiliyor; bulunduğumuz şehir, ülke, bölge yahut dünyadaki gelişmeleri anbean takip edebiliyor, bilginin güvenli bir şekilde saklanmasını sağlayabiliyor ve zamandan tasarruf edebiliyoruz. Peki hayatımızı kolaylaştıran teknolojik aletlerin yararları olduğu gibi zararları da var mıdır? Gereğinden fazla kullanım sonucunda fiziksel yahut psikolojik rahatsızlıklarla karşılaşma ihtimali çok yüksektir. Fiziksel zararlarını bel fıtığı, boyun fıtığı, bel ve boyun ağrıları , kanser gibi hastalıklar olarak sıralayabiliriz. Psikolojik zararlarını ise Frank Herbert'in şu sözleriyle belirtmek istiyorum: "Bilgi toplumunda insan her zamankinden daha hızlı, teknolojiyle birçok şeyi elde edebiliyor fakat tarım toplumundaki huzuru ve dengeyi sunamıyor." Frank Herbert'in de vurguladığı gibi teknolojinin gelişmesi hayatı kolaylaştırıyor ancak insanların birbirlerinde buldukları huzuru ve mutluluğu sağlayamıyor.

Bu da toplumda huzurun azalmasında önemli bir etken olarak karşımıza çıkıyor. İnsanlar ileriki hayatlarında sorun yaşamamak adına gereğinden fazla teknolojik aletleri kullanmamalı, verebileceği fiziksel veya psikolojik zararların farkında olmalıdır. Bu bilinçle hareket edilirse kendimiz, çocuklarımız ve gelecek nesiller için önemli bir adım atmış olacağız. Hem kolay hem de huzurlu bir yaşam istiyorsak aradaki dengeyi kurabilmeli, kendimizi sınırlandırmalı daha sonra çocukları ve çevremizdekileri uyarmalıyız. Teknolojik aletleri ihtiyacımız olduğu zamanlar kullanmalı, boş kalan vakitlerimizde ise farklı aktivitelerle uğraşmalıyız. Ailemizle , arkadaşlarımızla ve çevremizle daha iyi iletişim içinde olmalı , onlarla geçirdiğimiz bir saniyenin dahi tadını çıkarmalıyız. İnanın teknolojik aletler üzüldüğünüzde, mutlu olduğunuzda, şaşırdığınızda, korktuğunuzda sizin duygularınızı paylaşamaz ama bir aile, bir arkadaş, bir insan... İşte herşey tam burada başlıyor. Özellikle gelecek yıllarda teknoloji hayatımızın büyük bir parçası olacak ve hayatımızdan bir saniye bile çıkaramayacak hale geleceğiz. Eğitim, sanayi, günlük yaşam, astronomi, ulaşım ve gizlilik gibi alanlarda günümüz teknolojisinden üst düzeyde aletler geliştirilecek. Belki uçan arabalarımızı, söylediğimizi yazabilen kalemimizi , ev işlerimize yardım eden robotlarımızı, klimalı montlarımızı ve yer değiştiren evlerimizi kullanacağız. Neredeyse kıpırdamamıza gerek bile kalmayacak ve çok rahat bir hayat süreceğiz. Yapmamız gereken birçok işi yapmamıza gerek kalmayacağı için bu cümle çoğu insanı içten içe sevindirebilir. Eğer radyasyonun her an yanı başımda olacağını bilmeseydim bu cümle beni de sevindirebilirdi. Bu yüzden bizler hem teknolojiye ayak uyduracak hem de teknolojiyle tanışmamız olacağız. Teknolojiden faydalanabilir, zararlarından kaçabiliriz.

HIROHITO

Avrupa'dan döndükten sonra babasının hastalığı nedeniyle naip ilan edildi. 26 Ocak 1924'te saray soylularından Kunino Kuninomiya'nın kızı Prenses Nagako ile evlendi. 25 Aralık 1926'da babasının ölümünden sonra 124. imparator olarak tahta geçti. 10 Kasım 1928'deki geleneksel taç giyme törenlerinden sonra Şova imparatoru oldu.

O zamanlar İmparatorun sokaktaki Japon'un gözünde her zaman olduğu gibi ilahi bir varlık olarak görüldüğü yıllardı. Ancak Hirohito'nun sözünün hükmü sarayın duvarlarına kadardı. Ülkenin dış politikası tamamen askeri ve sivil bürokrasinin elindeydi

İmparatorluğunun ilk yılları, ekonomik kriz ve artan askeri gücün dengelenmesi üzerine yapılan uğraşlarla zorlu geçti. İkinci Dünya Savaşı'nın başlamasına kadar süren bu dönemde ülkenin politik durumu çalkantıdaydı. İktidar kavgası ve hayatını kaybeden politikacılar yüzünden kimse rahat bir uyku uyuyamıyordu. 1932 yılında, dönemin Başbakanı Inukai Tsuyoshi bir suikaste kurban gitti, bunun ardından 1936 yılında, başarısız bir darbe girişimi yaşandı.

Japonya, 1931 yılında Mançurya'yı, ardından da 1937 yılında Çin'in kalan kısımlarını işgal ettiğinde bizzat imparatorun emri sonucunda, bu işgallerde kimyasal silahların kullanıldığı tespit edildi ve Batı ülkeleri durumu kınayan bir bildirge yayınladılar.

Japonya, II. Dünya Savaşı'na, Alman ve İtalyan hükümetlerinin yanında yer alarak katıldı. Savaşın ilk yıllarında büyük bir başarı gösteren Japon İmparatorluğu, bu başarısını 1941 yılında, Pearl Harbor baskınına kadar korudu. Amerika'nın Pearl Harbor Limanı'na yapılan baskın sonucunda limanda bulunan donanma ve savaş uçakları yok edildi ve Japon askerleri ülkelerine büyük bir başarıyla döndüler.

Fakat ilerleyen zaman içerisinde Amerikalıların üstün imalat kapasiteleri, sınırsız ham madde ve insan kaynakları karşısında dayanamaz hale geldiler Japonlar. Amerikan fabrikaları aralıksız olarak uçak, tank ve ağır silahlar üretiyor ve büyük bir cepheye gönderiyorlardı.

Savaşın son iki yılındaki Kamikaze intihar pilotları hamlesi de Japonya'yı kurtaramadı. Tersine ellerindeki çok kıymetli ve geri konulamaz, eğitilmiş pilotları tüketti. Müttefik ordusu Japonya'nın insanüstü ve inatçı direnişine rağmen Japon adalarını birer birer ele geçirip Japon ana karasına dayandı. Amerikan hesaplamalarına göre Japon ana karasını işgal edebilmek müttefiklere bir ila bir buçuk milyon asker kaybına mal olacaktı. Çünkü Japonlar asla teslim olmuyor, bunu büyük bir onursuzluk sayıyor, ölümüne savaşıyorlardı. Bir buçuk milyon askerin kaybını göze almak Amerika için kabul edilemez bir rakamdı.

Amerika'lılar savaşlar tarihinin en zalim kararlarından birini aldılar: Üç gün içinde Hiroşima ve Nagazaki şehirlerine iki atom bombası atıldı. Yüz binlerce sivil, kadın, çocuk demeden imha edilmişti şehir. Bu korkunç zulmün Japonyayı dize getireceğini düşündüler. Ama Japonya teslim olmadı. Ana karayı savunmak için bütün halkın öleceği gün için hazırlıklara başladılar. Japonya ana karası korkunç bir ölüm tuzağına dönüşmüştü., müttefikler şaşkın ve çaresizdi.

Japon imparatorluk ordusunun tek bir şartı vardı: “Hiç kimse imparatora dokunamaz yargılayamazdı!” Japonya’nın bu tek teslim şartı, imparatoru tıpkı Avrupa’daki örnekleri gibi savaş suçlusu olarak yargılamak ve asmak isteyen müttefikler için büyük bir prestij kaybı oldu.

Hirohito, 15 Ağustos 1945 günü yaptığı radyo konuşmasıyla, II.Dünya Savaşı’nın bitişini ve ülkenin teslimiyetini açıkladı. Aynı zamanda kendisinin kutsal kişiliği olduğu savını reddederek ülkenin siyasi ve hukuki anlayışında bir dönüm noktasını başlattı. Bu konuşma ile Japonlar ilk kez imparatorlarının sesini duydular. Çünkü geleneksel olarak Japon imparatorlarının konuşmama adeti bulunmaktaydı. Savaş sonrasında ABD işgal kuvvetlerinin de katılımıyla hazırlanan yeni anayasa 1946’da kabul edildi.

1889 Meiji anayasasına göre imparator kutsal bir varlıktı ve devletin hakimiydi. Bu anayasa ayrıca ordu komutanlarına imparator ile doğrudan ilişki kurma hakkı veriyor, böylece hükümetler üzerinde ordu denetimi kurulabilmesinin koşulları yaratılmış oluyordu. 1946 Anayasası’yla çoğulcu demokrasiye geçişin koşulları yaratıldı, imparatorun kutsallığı reddedilip tüm yetkileri elinden alındı, kendisine ulusal birliğin temsilcisi olarak sembolik bir görev verildi yeri ve işleyişi de sona ermiş oluyordu.

Imparator Hirohito, sonrasında halkının yaralarını sarmak ve yabancı baskıları azaltmak adına bit çok taviz verdi. Hatta yabancı elçilerle konuşmak ve göz göze gelemeyi kabul etti. Bazı kibirli Amerikan komutanlar işgallerden sonra bahaller bulup Hirohito’yu yargılamayı gündeme getirdiler. Ancak Amerika bu girişimi asla göze alamadı. Çünkü imparatoru yargılamak yüz elli milyonu canı pahasına harekete geçirebilirdi.

Japonya'nın demokratikleşme sürecinin başlamasından sonra bile Hirohito güçlü bir politik figür olarak hayatına devam etti. Ailesi ile birlikte halkın arasına karışan Hirohito, daha önce hiçbir imparatorun yapmadığı halkın içerisinde dolaşmak, saray dışında etkinliklere katılmak gibi eylemlerde bulundu. Hatta, II. Dünya Savaşı sonrasında, Japonya'nın dünyadaki statüsünü yükseltmek adına İngiltere ve A.B.D. gibi ülkelere dış geziler düzenledi.

22 Eylül 1987 tarihinde geçirdiği pankreas ameliyatı sırasında, doktorları Hirohito'nun onikiparmak bağırsağı kanseri olduğu teşhisini koydular, fakat bu gerçek halktan gizlendi. 7 Ocak 1989 tarihinde, saat 07.55'de Japon Hükümeti, Hirohito'nun hayata gözlerini yumduğunu resmen açıkladı. İmparatorun ölümüyle birlikte Japonya'da Shōwa era (Shōwa dönemi) resmen sona erdi ve günümüzde de geçerliliğini koruyan Heisesi era (Heisei dönemi) resmen başlamış oldu. Japonya tahtına ise, eski imparatorun oğlu olan Akihito geçti.

İmparator Hirohito, 1942 yılı öncesinde pek çok Avrulpa ülkesinden onu ödülü ve nişanları almıştır, fakat bu ödüllerin çoğu 1942 yılında kendisinden geri alınmıştır. Ayrıca biyoloji alanında 9 adet yayınlanmış makale ve kitabı bulunmaktadır. Japonya'da kullanılan bir diğer adı, hüküm sürdüğü dönemi belirten İmparator Shōwa'dır.

Hirohito. 1989 yılına kadar, 63 sne boyunca ,imparator olarak kaldı. Dev kayıplara ve tüm olanlara rağmen Japn halkının saygı, sevgi ve desteği asla kaybetmedi. Tanrı Kral Japon ulusunun teslim olmaz iradesi olarak yaşadı.

BİRAZ DÜŞÜNELİM

Yolumuzdaki Engeller

Eski zamanlarda bir kral, saraya gelen yolun üzerine kocaman bir kaya koydurmuş, kendisi de pencereye oturmuştu. Bakalım neler olacak? Ülkenin en zengin tüccarları, en güçlü kervancıları, saray görevlileri birer birer geldiler, sabahtan öğlene kadar.

Hepsi kayanın etrafından dolaşıp saraya girdiler. Pek çoğu kralı yüksek sesle eleştirdi. Halkından bu kadar vergi alıyor, ama yolları temiz tutamıyordu. Sonunda bir köylü çıkageldi. Saraya meyve ve sebze getiriyordu. Sırtındaki küfeyi yere indirdi, iki eli ile kayaya sarıldı ve ıkına sıkına itmeye başladı. Sonunda kan ter içinde kaldı ama, kayayı da yolun kenarına çekti. Tam küfesini yeniden sırtına almak üzereydi ki, kayanın eski yerinde bir kesenin durduğunu gördü. Açtı. Kese altın doluydu. Bir de kralın notu vardı içinde.

"Bu altınlar kayayı yoldan çeken kişiye aittir" diyordu kral.

Köylü, bugün dahi pek çoğumuzun farkında olmadığı bir ders almıştı.

"Her engel, yaşam koşullarınızı daha iyileştirecek bir fırsattır."

HZ. PEYGAMBER DÖNEMİ EĞİTİM ANLAYIŞI

Eğitim tarihi ve Türk eğitim sisteminin konuşulduğu bu sempozyumda sizlere Peygamber Efendimiz, Sallallahu Aleyhi Ve Sellem dönemi eğitim anlayışından söz etmek istiyorum.

Hepinizin bildiği üzere Peygamber Efendimiz, yaşayan Kur'an-ı Kerim'dir .Bu yüzden Hz .Peygamber' in eğitim metodundan önce Kur'an- Kerim de nasıl bir eğitim uygulandığını hatırlayalım.

İlk emri oku olan İslam dininin ,yüce kitabı Kur'an-ı Kerim'de,insan,düşünmeye sevk edilir.Kur'an da sürekli tekrar eden ifadelerden bazıları “düşünmez misiniz, akletmez misiniz”dir .Hz.ALLAH, insana bu hususta ne yapacağını vahiy ile ,nasıl yapması gerektiğini ise ,peygamberler aracılığı ile bildirmiştir.Yüce kitabımız Kur'an- Kerim in inişi bile bir eğitim metodudur ki bu eğitim metotlarının en iyisidir en güzelidir.Örnek verecek olursak içkinin kademe kademe haram kılınması ,vahyin algılanması ve yerleşmesi açısından etkili olmuştur.Önce içkinin ktülüğünden,içkili iken namaz kılınmaması gerektiğinden bahsedilmiş ,sonra içki kesin olarak haram kılınmıştır.Kur'an'da kullanılan başka bir metot ise örneklendirmedir. Hz.Lokman'ın oğluna verdiği öğütler,Hızır kıssası ve Kur'an da Ahsenü-l Kasas diye adlandırılan kıssası ALLAH 'ın bizlere ibret alalım diye verdiği örneklerdir.

İnsanın amacı ise kıssadan hisse çıkartmak olmalıdır.Eğitim ,o zaman amacına ulaşmış olur.Kur'an-ı Kerim'in eğitim metotlarını tilavet,tezkiye,kitap ilmi ve hikmet diye sıralayabiliriz.

ALLAH'ın bizlere rol model olarak gönderdiği Peygamber Efendimiz'in, nasıl bir eğitim metodu kullandığının üzerinde durmak istiyorum.

Peygamberler, ALLAH tarafından kendisine gönderilen bilgiyi insanlara öğreten ve bildiren kimselerdir.Bu anlamda her peygamberin asıl görevinin insanları eğitmek olduğunu söyleyebiliriz.Peygamber Efendimiz “Ben ancak bir muallim olarak gönderildim.”buyurmuştur.Hz. Peygamber ,sadece getirdiği mesaj ile değil bu mesajı insanlara anlatmak ve öğretmek için kullandığı eğitim metodu ile de çağımıza hiap etmektedir.O’nun eğitim yönteminde bireysel farklılıklara göre hitap etme,uygulayarak ,örneklendirerek anlatma ,mukayese ve muhakeme yapma ,neden sonuç ilişkisi kurms ve mantıklı düşünme gibi özelliklerin ön plana çıktığını görmekteyiz.

Peygamber Efendimiz’in eğitim metodunu anlayabilmek için öncelikle şu soruları cevaplandırmamız gerekir

- Nasıl bir topluma gönderildi?
- Bir eğitimci olarak hangi özelliklere sahipti?
- Nasıl bir eğitim metodu kullandı?

Nasıl bir topluma gönderildi?

Resulullah, insanları İslam’a davet etmeden önce Arap Yarımadasında yaşayan toplum Cahiliye dönemini yaşamaktaydı.O,böyle bir toplumu 23 yıl gibi kısa bir zaman dilimi içerisinde her anlamda değiştirerek büyük İslam medeniyetinin temellerini atmıştır.

Bir eğitimci olarak hangi özelliklere sahipti?

Bir eğitim sisteminin başarılı olabilmesinde öğretmenin rolü çok büyüktür.Hz.Peygamber’in eğitim yönteminin başarılı olmasındaki en büyük faktörlerden biri de sahip olduğu özelliklerdir.

Hız. Peygamber yaşıadığı toplumu her yönüyle çok iyi tanıyan ve toplumda çok iyi tanınan bir insandı. Herkesin güvendiği, saygı duyduğu, fikirlerine başvurduğu, güzel ahlakı ve yaşantısı ile insanlara örnek olan Efendimiz'e toplumda el-Emin adı verilmiştir.

Nasıl bir eğitim metodu kullandı?

- Kur'an-ı Kerim'i vahiy yolu ile öğrendikten sonra öncelikle kendisi uygulayarak insanlara örnek oldu.
- İnsanlara anlatacağı yeni bilgileri, onların anlayacağı örnekler vererek ve benzetmeler yaparak, geçmiş yaşantıları ,duygu ve düşünceleri ile bağdaştırarak anlamalarını ve hayatlarına geçirmelerini sağladı.
- Yaşadığı toplumu çok iyi tanıyan Resulallah ,öğreteceğı bilgiyi insanların bireysel farklılıklarını dikkate alarak anlattı ki bu metot çoklu zeka kuramı ile birebir uyuşmaktadır.

İlim öğreniniz, çünkü Allah için ilim öğrenmek, Allah'tan korkmayı netice verir. İlme çalışmak ibadettir. Müzakeresi, mütalaası tesbihtir. İlmi araştırma yapmak cihattır.

(Hz. Muhammed)

Peki Çoklu Zeka Nedir?

Çoklu zekanın en önemli özelliği öğrenme sürecinde bireysel farklılıkları dikkate almasıdır. Nasıl ki her insanın kişiliği ,karakter yapısı farklı ise herkesin algılaması da birbirinden farklıdır. Bu anlamda belli bir içerik ,konu veya ders farklı zeka çeşitlerine göre anlatılmalıdır. Bunun içinde öğrenciyi tanımak ve nasıl anladığını bilmek çok önemlidir.

Araştırmalara göre çeşitli zeka türleri vardır. Örnek verecek olursak: sözel,görsel ,işitsel ve sosyal zeka türleri vardır.Bunlar çoğaltılabilir.

Şimdi Efendimiz'in uygulamalarında,bu zeka türlerine sahip olan insanlara karşı tutumunu örnekleyeceğim.

Efendimiz'in Sözel Zekayı Kullanımı

O,çok düzgün ,açık ve net konuşan bir insandı.Hitabet yeteneği kuvvetliydi ve bu sayede karşısındaki insanları etkileme gücüne sahipti.İnsanları kıssa anlatarak uyarır ,çeşitli benzetmeler ile onlara örnekler verir ve şaka yolu ile onları kırmadan onlara doğru ile yanlışı öğretirdi. Hz.Peygamber'in sözel zekayı kullanmaktaki amacı bu zekaya sahip olan insanların belli konuları daha iyi anlamasını sağlamaktı.

**Ya öğrenen, ya öğreten, ya dinleyen, ya da seven ol!
bunların dışında bir beşincisi olma; helak olursun.
Beşincisi işe, ilme ve ilim ehline buğzetmendir.**

Hz. Muhammed

Efendimiz 'in Görsel Zekayı Kullanımı

Öğretimde görselliğin kullanılması ,öğretilecek konunun hafızada kalıcı olmasını ve soyut kavramların daha iyi anlaşılmasını sağlar .Hz. Peygamber de öğreteceği bazı konuları şekiller çizerek anlatmıştır. Örneklendirmek gerekirse ;Resulullah ,bir gün kıymetli ashabı ile otururken yere iki çizgi çizmiştir, sonra bu çizgilere uzak olan başka bir çizgi daha çizmiştir. Ardından yakın olan çizgilerin ecel ve ömür ,uzun çizginin ise emel olduğunu belirtmiş ve şöyle buyurmuştur “İşte insan emeline kavuşmadan eceli ansızın geliverir”. Ayrıca savaş önceleri savaş taktiklerini anlatırken de yerlere şekiller çizerek anlatmıştır.Bu sayede anlatılanlar daha kalıcı olurdu.

Efendimiz' in İşitsel Zekayı Kullanımı

Resulullah:”Kur'an'ı sesleriniz ile süsleyiniz” buyurarak Kur'an-ı Kerim'in güzel sesle okunmasını tavsiye etmiştir.Bu da işitsel zekaya sahip olan insanların Kur'an-ı Kerimi daha iyi anlamalarına yol açacaktır.

Hız .Peygamber yalnız Kur'an'ın değil ,insanları her gün beş kere namaza davet eden ezanında güzel sesle okunmasını tavsiye etmiş ve bu yüzden ,sesi güzel olan Bilal Habeşi'nin ezan okumasını istemiştir.

Efendimiz'in Sosyal Zekayı Kullanımı

Peygamber Efendimiz 'in en çok kullandığı zeka çeşitlerinden birisi sosyal zekadır. O “Hiç biriniz kendisi için istemediğini kardeşi için istemedikçe iman etmiş olmaz.” diyerek ,diğer gam olmadıkça müminlerin gerçek anlamda iman etmiş olmayacaklarını diğer bir deyişle ,bencilliğin imana engel olduğunu söylemiştir .Böylece içinde bulunduğu topluma kardeşliği,bir arada yaşamayı ve paylaşmayı öğretmiştir.

Resulullah, yöntemleri kendi zamanındaki eğitim kurumlarında çokça kullanmıştır.

Darül Erkam bunun ilk örneğidir. Darül Erkam, Mekke'de ,Safa tepesinin yanında bulunmaktaydı.Peygamber Efendimiz Kureyş müşriklerinden sakınarak bu mübarek evde bulunur, yanına gelenlere burada İslam'ı anlatır, Kır'an-ı Kerim okur ve öğretirdi.Bir çok insan İslam ile burada şereflendirilmiştir.

İkinci bir eğitim kurumu alan Ashab-ı Suffa ise Medine 'ye hicretten sonra ,bir eğitim kurumuna duyulan ihtiyacın önemini vurgularcasına, Mescidi Nebevi ile birlikte inşa edilmiştir .Suffa sistemli ilk kurumu, İslam'ın ilk örgün eğitim merkezi haline gelmiştir .Resulullah ,burada bizzat eğitim vermiştir.Ayrıca savaş esnasında esir düşen müşriklerden de okuma yazma bilenler ,burada öğretmenlik yapmışlardır.

Bütün bu örneklerde gördüğümüz gibi günümüzdeki pek çok eğitim kuramının özünü taşıyacak mahiyette modern eğitim modellerinin tamamına yakını Peygamber Efendimiz (s.a.v.) uygulamıştır.